

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu **F. B.**, bytom **A. X., R.**, zastúpeného JUDr. **L. L.**, advokátom, BE., 040 11 Košice, proti žalovanému **H., s.r.o.**, P., Bratislava, IČO: X., zastúpenému JUDr. **F. F.**, advokátom, H., X. Bratislava, **o určenie neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie konateľ'a**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 6. septembra 2007 č. k. 9Cbs 104/04-165, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. septembra 2007 č. k. 9Cbs 104/04-165 **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu 3430 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti jeho odvolania z funkcie konateľ'a žalovaného. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 30. mája 2003 sa konalo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom bolo prijaté uznesenie o odvolaní žalobcu z funkcie konateľ'a. Žalobca namietal, že napriek tomu,

že žalovaný mal v tom čase jediného spoločníka – spoločnosť F., s.r.o., ktorá mala troch spoločníkov – žalobcu M. S. a Ing. I. B., ktorí boli zároveň aj konateľmi tejto spoločnosti, zápisnica z valného zhromaždenia nebola spísaná vo forme notárskej zápisnice. Žalobca uviedol, že valného zhromaždenia sa nezúčastnil, lebo sa o ňom dozvedel až dodatočne.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca sa o konaní valného zhromaždenia dozvedel, čo vyplýva z faxu JUDr. R. K. zo dňa 28.05.2003, v ktorom je uvedené: „Ako právny zástupca pána F. B., spoločníka a konateľa obchodnej spoločnosti H., s. r. o., som bol požiadaný mojim klientom o jeho právne zastupovanie na valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti. P. B. mi predložil dve pozvánky, pričom na prvej zo dňa 12.05.2003 je stanovené miesto konania vo Vašej kancelárii o 10.00 hod. dňa 28.05.2003, na druhej pozvánke zo dňa 15.05.2003 je zvolané valné zhromaždenie na deň 30.05.2003 o 10.00 hod. opäť vo Vašej kancelárii. Druhou z uvedených pozvánok sa údajne ruší pozvánka na deň 28.05.2003. Z dôvodu právnej istoty si dovoľujem konštatovať, že došlo k zvolaniu dvoch valných zhromaždení s tým istým programom valného zhromaždenia, čo môže mať za následok určenie neplatnosti prípadne prijatých rozhodnutí, pričom pán F. B. sa zúčastní valného zhromaždenia dňa 30.05.2003.“ Faxovou správou právneho zástupcu žalovaného právneho zástupcovi žalobcu zo dňa 28.05.2003 bolo oznámené, že valné zhromaždenie žalovaného sa koná 30.05.2003 o 10.00 hod. Napriek tomu sa žalobca valného zhromaždenia nezúčastnil, avšak bola mu doručená zápisnica z valného zhromaždenia. Pretože žalobca vedel o konaní valného zhromaždenia a žalobu podal až dňa 22.07.2004, teda po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, súd jeho žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v celkovej výške 11 648 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že žalobcovi nemohla začať plynúť prekluzívna lehota na podanie žaloby podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože sa o napadnutom uznesení valného zhromaždenia nemohol dozvedieť. Vytýka súdu, že v konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré, ako vyplýva z rozhodnutia, bolo napokon realizované zbytočne. Poskytuje to priestor na úvahu, či dlhodobým konaním vo veci nebolo umožnené druhej strane podniknúť kroky k výraznému poškodeniu záujmov žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalovaného zaviazne na náhradu trov konania.

Žalovaný sa na odvolanie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podanou žalobou sa žalobca domáha určenia, že jeho odvolanie z funkcie konateľa v žalovanej spoločnosti, ku ktorému došlo rozhodnutím valného zhromaždenia konaného dňa 30.5.2003, je neplatné. V konaní nebolo sporné, že žalobca podal žalobu až po uplynutí prekluzívnej trojmesačnej lehoty podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. I keď sa žalobca valného zhromaždenia nezúčastnil, okrem toho, že predložené listinné dôkazy nasvedčujú tomu, že o jeho konaní vedel, na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 2.11.2006 sám uviedol, že o odvolaní z funkcie konateľa sa dozvedel asi do pol roka od konania valného zhromaždenia. Preto sa aj podanou žalobou nedomáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bol odvolaný z funkcie, podľa § 131 ods. 1 ObZ, ale žiadal určiť neplatnosť jeho odvolania z funkcie. Že ide o určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c/ O.s.p. vyplýva z jej samotného obsahu a potvrdil to napokon aj právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred odvolacím súdom.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, pokiaľ žalobca nepodal žalobu na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní z funkcie konateľa, za podmienok podľa § 131 ods. 1 ObZ, a teda toto rozhodnutie je platné a bolo podkladom na zápis zmeny v obchodnom registri, nemôže sa všeobecnou určovacou žalobou podľa § 80 písm. c/ O.s.p. úspešne domáhať určenia neplatnosti jeho odvolania z funkcie konateľa. Súd sa v tomto konaní nemôže zaoberať vecnými dôvodmi, ktoré by mali spôsobovať neplatnosť odvolania žalobcu z funkcie konateľa, pretože by to znamenalo obídienie ustanovenia § 131 ods. 1 ObZ, najmä zákonnej lehoty na podanie takejto žaloby, čo má význam z hľadiska právnej istoty obchodnej spoločnosti, ktorej valné zhromaždenie rozhodnutie prijalo.

Podľa ustálenej judikatúry, uznesenie valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti nie je právnym úkonom, preto relevantným kritériom pre posúdenie jeho platnosti môže byť len jeho rozpor so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami, ako to vyplýva z ustanovenia § 131 ods. 1 ObZ, čo môže súd posudzovať len na základe včas podanej žaloby.

V danej veci teda existuje uznesenie valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bol žalobca odvolaný z funkcie konateľa, ktorého prípadnú neplatnosť podľa uvedených kritérií

už súd nemôže skúmať, preto nemôže vyhovieť ani žalobe u určenie neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie konateľa.

Vzhľadom na uvedené, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne, i keď čiastočne z iných dôvodov. Išlo však len o právne posúdenie, ktoré si nevyžadovalo ďalšie dokazovanie.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. náhradu trov odvolacieho konania vo výške vyčíslenej žalovaným za dva úkony právnej pomoci (porada s klientom a účasť na pojednávaní) po 1251 Sk (základná sadzba podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je síce 1464 Sk, ale účastníkovi nemožno priznať viac, než si vyčíslil), 2x paušál po 190 Sk a 19 % DPH v celkovej výške 3430 Sk podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júla 2007

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.